

11

LLIBRET DE LA FALLA DEL CARRER BAIX

MARS

19

Ix el sol de bon mati. Lluna neta en
l'escarate de la botigueta del canto

DISAPTE

SAN CHUSEP

Gran alegria entre 'ls Pepes y
Pepiques y hasta en la Pepa...
Els buñols y les falles están a
l'orde del dia.

AÑ 1921



Al llechidor

Ya t' has gastat els dinés
y este llibret has comprat;
t' advertix que no val res-
y yo crec que 'm lleve un pes-
diente que t' han boixat.

Cuatro paraules

mal contaes ❁

De fa poc temps a esta vanda
els falleros intentaren
resusitar el oriche
d' aquelles antigues falles

que pera pasar el rato
divertit, tan sols s' alsaben.
Y asó han fet estos falleros,
crear quatre personaches
que sinse ser de política
emblema d' algún desastre,
ni d' asunt de vehinat
escarni d' algún farsante,
fan riure a tots els qu' els miren,
saben a un temps menechase
y aguanten en gran pasensia
les rises de tots cuants pasen.
Chuen al *truc*, satisfets
de que a ningú molestaren,
y son tipos valensians
que dihuen molt y no parlea...
Mireulos cóm se menechen,
suspengau les carcallaes
y llixcau en lo llibret
lo que van dient els quatre.

Els mandaments del fallero: No viare en la sogra
pa que tot siga alegría.

Calla per ahon vullgues

— ¡Che, Sento, deixa el barral
que huí vas a emborracharte
y al estar *calomelano*
tot es fer males chuaes!

— Y tú ves molt en cuidao
en los *gases asfísiantes*,
qu' al pollastret el tens loco
y a detonasións el mates.

— ¿N' ho dfa yo? ¡Ya está Quico
amollant perdigonaes!...

— ¡Ma Batiste cóm se riul

— ¡Es que pa mí tot soñ grasiés!

— Cuant se riu, com té eixa panxa
pareix que va a reventarse...

— ¿Chuem o no?... ¡Cuánta llanta!

— Unfla be cuant señes fases,
que yo qu' estic curt de vista
no 'm done conte a vegaes.

— Envide.

— ¿Ya estás tú ahí?

Els mandaments del fallero: Posar en la falla al que
no done res pa les festes.

Contraenvide.

—¡Qué salvache!

Pues, mira, torne a envidar.

—¡Truque!

—¡Retruque!

—¡Debaes!

Lo qu^e es la partida es meua.

—¿Pera aixó tantes carases?

—¡Cuatre vall!

—Pues yo... ¡choc foral!

—¡Bufó! ¡Si fores un atre!

¡Tant de chillar y hasta els chics

si chuen en ell li guañen!

—¡Huí les tinc de cara, chel!

Asó va en dies.

—No 't canses,

que huí tots els garrofins

sen pera el fill de ma mare.

—¿Atre esclafit? ¡Che, per Deu!

¡Que tens frechit al pollastre!

—¡Barral! ¿Pera qué te vullc?

—¡Borracho!

—Yo no m' enfade,

més val que 'm diguen borracho

que *creminal* u que lladre.

—¡Chimeta, vine cuant ans

y pórtamos un paraigües,

que pedreguen per la boca!...

—¿No pot ú desahogarse?

—¡Qué grasia em fan estes coses!

—Van a trauret «Carcallaes».

—Continúe la partida

y fijemse.

—Envide.

—¡Dale!

¡Pues contraenvide també!

—La manilla.

—¡Eixes carases!

—Bufets.

—¡El basto!

—¡Choc foral!

—¡No chue més!

—Tots els guañe.

Els garrofins pera mí.

—¡Molta salut pa menchársels!

—¡Poc a poc en lo que dius!

—¿Que yo no sé que t' agrauen?

—¡Animal!

—¡Molt més que tú!
—¡Rey de les males trucaes!
—¡Yo soc así e! que més chúa!
Dos pesetes tinc...
—¡Son falses!
—¡A vore qui es el valent!
—Yo soc uno.
—Pues yo l' atre..
—Vinga, talla per ahon vullgues..
—¡Lo que 's hara te les guaño!...

Chispes de la falla

Amparito vol fer fira
Mira
y en ca que siga un simplot
El ninot
busca un novio, pero calla...
De la falla.
El seu silenci elocuent
trenca per fi, y es qu' estalla
cuant li diu un insolent:
Mira el ninot de la falla.

8

Els mandaments del fallero: No chitarse en tota la nit cuant arriba la plantá de la falla.

Per tons ulls que son lu 000
tinc el cor dins d' un' a 9.
¡Pero son tan cara 000
que van mirant sempre al 9!

P. t.n.t.r . S.nt .nt.n.
. ch.q..s d' .st. c.r.r.r
b.sc.b. ns..s .l d.m.n.
S. v.ls f.r b.n m.tr.m.n.
y. s.ps l. q.. t.ns q.. f.r.

Pera cuant cremen la falla
te tinc que buscar a tú,
que la ensendrás en seguida
mirantla de ple tons ulls.

Li demanaren dinés
pa la falla y digué: no.
Com tot s' ho gasta en pintures
la pobra no té un sisó.

Tomasa diu a les chents
qu' está en la primer florá,

9

Els mandaments del fallero: Fer qu' el día de San Chusep no falten buñols en sa casa.

pues té les primeres dents...
les primeres qu' es comprá.

—
Per tragarse una peseta
per poc la enfila Gustavo
si el curandero Broseta
no li fa beure una herbeta
que li feu tirar un chavo.

—
Chimo el seu propòsit logra
casántse en una cuñá,
perque aixina. ¡clar está!,
s' economisa una sógra.

Paraules del "truc"

Un moment qu' está lluit,
Quico a la neboda crida
y li diu mig desfallit:
—Tot pa tú; soc agrait.
Y ella li pregunta: —¿*En vida?*

—
10

Els mandaments del fallero: Ficarse en sa casa a dos
músics de la banda y ser ell qui toque... les con-
secuencies.

¡Ma que no chuar al *truc*
la costella de Peluca
y a tot quant diu el marit
ella mór si no 'l *retruca!*

—
Quant la nerviosa Amparito
en lo novio está parlant,
sol ferli tantes carases
que sembla qu' está *truçant*.

¶¶ A les chiques del carrer de Baix

No crec que siga faloria
asegurar desde así
que son el model més fi
dels ançelets de la gloria.
De dónes son en l' historia
el tipo que Deu va fer,
perque tot el món sanser,
desde la China a Patraix,

—
11

Els mandaments del fallero: Gastarse tots els diners
arreplegats pa la falla, a fi de que s' emporte un premi.

digas que no 'n pot haver
com les del carrer de Baix.

De pou a pou

—¿Manelica, ha vist la falla?
—Si encara no m' he chitat.
Desde el balcó de ma casa
he vist tota la plantá.
—¿Qué li pareix?
—Una estafa.
¿P' aixó m' han fet apuntar?
¡Qué llástima de *pastoral*!
¡Qué dínés més mal gastats!
—Ho voldrán p' anar de fonda...
—¡A saber pa qué hu voldrán!
Y dihuen que ve una música
que son quatre, mal contats.
—No mos tocarán el *fado*
de «Blanco y Negro».

—¡A quín sant!
En fer roído hiá prou.

12

Els mandaments del fallero: Posar paper en lo balcó
de sa casa pa que no li l' asalten parents y amics.

—¿Y els bescuits?

—¡Mos han timat!

El meu tenía una pera
de color d' aliacrà.
Pa poístres tinc que mencharme
lo qu' atres han despresiat.
El que m' han dut el portaren
a la del primer avans
y com se pinta y s' arregla
y mastega el castellá,
pues li han donat que triara
y s' ha fet en el més gran.
—¡Sòrt que té unal!

—¡La moixa!

¡D' ouiro m' ensenc la sanc!
¡Y el marit en la figuera!
¡Si no fora per mirar!
En quant parle en un fallero
el vaig a deixar plantat.
—Yo, ix asomarme al balcó...
—¿Pera qué s' ham d' asomar?
¡Ya tenen prou si s' asoma
la Venus del prinsipal!

13

Els mandaments del fallero: Ensendre un sigarro en
la última brasa de la falla.

Despedida

Ya sé que de rabia saltés
per el timo que t' han fet,
pero... así acaba el Libret,
perdoneu les moltes faltes.

R. I. P.

Estuche inglés

10 céntimos

☉ Véndese en toda España ☉

-- El preferido
por todos los
fumadores ---



☉ Pídase en todos los estancos ☉

Carterita doblada

5 céntimos

Tipografía de Ramón Soto, Cuarte, 84 - Valencia